

<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>	<p>חולקים-disputants ◆ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עתידי גבריאל לעשות קניגיא עם לוייתן, שנאמר: (איוב מ') התמשוך לוייתן בחכה ובחבל תשקיע לשונו, ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, שנאמר: (איוב מ') העושו יגש חרבו.	כי אתא רב דימי א"ר יונתן:											◊
בשעה שלוייתן רעב - מוציא הבל מפיו ומרתיח כל מימות שבמצולה, שנאמר: (איוב מ"א) ירתיח כסיר מצולה ואלמלא מכניס ראשו לגן עדן - אין כל בריה יכולה לעמוד בריחו, שנאמר: (איוב מ"א) ים ישים כמרקחה ובשעה שצמא - עושה תלמים תלמים בים, שנאמר: (איוב מ"א) אחריו יאיר נתיב.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											◊
אין תהום חוזר לאיתנו עד שבעים שנה, שנאמר: (איוב מ"א) יחשוב תהום לשיבה, ואין שיבה פחותה משבעים.	רב אחא בר יעקב:											◊
עתידי הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים מבשרו של לוייתן, שנאמר: (איוב מ') יכרו עליו חברים, ואין כרה אלא סעודה, שנאמר: (מלכים ב' ו') ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו, ואין חברים אלא תלמידי חכמים, שנאמר: (שיר השירים ח') היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני והשאר מחלקין אותו ועושין בו סחורה בשוקי ירושלים, שנאמר: (איוב מ') יחצוהו בין כנענים, ואין כנענים אלא תגרים, שנאמר: (הושע י"ב) כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב. ואי בעית אימא, מהכא: (ישעיהו כ"ג) אשר סוחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ.	רבה א"ר יוחנן:											◊
עתידי הקב"ה לעשות סוכה לצדיקים מעורו של לוייתן, שנא: (איוב מ') התמלא בסוכות עורו זכה - עושין לו סוכה, לא זכה - עושין לו צלצל, שנאמר: (איוב מ') ובצלצל דגים ראשו זכה - עושין לו צלצל, לא זכה זכה - עושין לו ענק, שנאמר: (משלי א') וענקים לגרורותיך זכה - עושין לו ענק, לא זכה - עושין לו קמיע, שנאמר: (איוב מ') ותקשרנו לנערוותיך והשאר פורסו הקב"ה על חומות ירושלים וזיוו מבהיק מסוף העולם ועד סופו, שנאמר: (ישעיהו ט') והלכו גוים לאורך ומלכים לנגוה זרתך.	ואמר רבה א"ר יוחנן:											◊
(ישעיהו נה) ושמתי כדכד שמשותיך - א"ר שמואל בר נחמני: פליגי תרי מלאכי ברקיעא, גבריאל ומיכאל, ואמרי לה: תרי אמוראי במערבא, ומאן אינון? יהודה וחזקיה בני רבי חיאי, חד אמר: שוהם, וחד אמר: ישפה, אמר להו הקב"ה: להוי כדון וכדון.	ר' שמואל בר נחמני:											◊
(ישעיהו נה) ושעריך לאבני אקדה - כי הא דיתיב רבי יוחנן וקא דריש: עתידי הקב"ה להביא אבנים טובות ומרגליות שהם שלשים על שלשים, וחוקק בהן עשר על עשרים ומעמידן בשערי ירושלים.	[דיתיב רבי יוחנן וקא דריש:]											◊
לגלג עליו אותו תלמיד, השתא כביעתא דציצלא לא משכחינן, כולי האי משכחינן? לימים הפליגה ספינתו בים, חזא מלאכי השרת דיתיב וקא מינסרי אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וחוקק בהן עשר ברום עשרים, אמר להו: הני למאי? אמרו ליה: שעתידי הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים. אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר ליה: דרוש, רבי, לך נאה לדרוש, כאשר אמרת כן ראיתי. אמר לו: ריקא אלמלא (לא) ראית לא האמנת, מלגלג על דברי חכמים אתה, נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות.												○
(ויקרא כ"ז) ואולך אתכם קוממיות - רבי מאיר אומר: מאתים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון	מיתיבי: [רבי מאיר]											◊
מאה אמה, כנגד היכל וכתליו, שנאמר: (תהלים קמ"ד) אשר בנינו כנטיעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל	רבי יהודה:											◊
כי קאמר ר' יוחנן - לכווי דבי זיקא.												!
עתידי הקב"ה לעשות שבע חופות לכל צדיק וצדיק, שנאמר: (ישעיהו ד') וברא ה' על כל מכון הר ציון ועל מקראיה עני יומם ועשן ונוגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חופה, מלמד שכל אחד ואחד עושה לו הקדוש ברוך הוא חופה לפי כבודו.	ואמר רבה א"ר יוחנן:											◊
עשן בחופה למה?												?
שכל מי שעניו צרות בתלמידי חכמים בעולם הזה, מתמלאות עיניו עשן לעולם הבא.	רבי חנינא:											!
ואש בחופה למה?												?
מלמד שכל אחד ואחד נכוה מחופתו של חברו, אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה. כיוצא בדבר אתה אומר: (במדבר כ"ז) ונתתה מהודך עליו - ולא כל הודך, זקנים שבאותו הדור אמרו: פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה, אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה.	רבי חנינא:											!
עשר חופות עשה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון בגן עדן, שנאמר: (יחזקאל כ"ח) בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה וגו'.	רבי חמא ברבי חנינא:											◊
אחת עשרה, שנאמר: כל אבן יקרה.	מר זוטרא											◊
וגרוע שבכולן זהב, דקא חשיב ליה לבסוף.	רבי יוחנן:											■
מאי (יחזקאל כ"ח) מלאכת תופיך ונקביך בך?												^
אמר לו הקדוש ברוך הוא לחזירם מלך צור: בך נסתכלתי, ובראתי נקבים נקבים באדם.	רב יהודה אמר רב:											!
הכי קאמר: בך נסתכלתי, וקנסתי מיתה על אדם הראשון.	ואיכא דאמרי:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי (ישעיהו ד') ועל מקראיה?												^	עה:
לא כירושלים של עולם הזה ירושלים של עולם הבא, ירושלים של עולם הזה - כל הרוצה לעלות עולה, של עולם הבא - אין עולין אלא המזומנין לה.	רבה א"ר יוחנן:											!	עה:
עתידין צדיקים שנקראין על שמו של הקב"ה, שנאמר: (ישעיהו מ"ג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.	ואמר רבה א"ר יוחנן:											■	עה:
ג' נקראו על שמו של הקב"ה, ואלו הן: צדיקים, ומשיח, וירושלים.	ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											■	עה:
צדיקים, הא דאמרן.												■ ■	עה:
משיח, דכתיב: (ירמיהו כ"ג) וזה שמו אשר יקראו ה' צדקו.												■ ■	עה:
ירושלים, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) סביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיום ה' שמה אל תקרי שמה אלא שמה.												■ ■	עה:
עתידין צדיקים שאומרים לפניו קדוש, כדרך שאומרים לפני הקב"ה, שנאמר: (ישעיהו ד') והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר לו.	ר' אלעזר:											■	עה:
עתידין הקב"ה להגיבה את ירושלים ג' פרסאות למעלה, שנאמר: (זכריה י"ד) וראמה וישבה תחתיה, מאי תחתיה? כתחתיה.	ואמר רבה א"ר יוחנן:											■	עה:
וממאי דהאי תחתיה תלתא פרסי הויא?												?	עה:
לדידי חזי לי ירושלים קמייתא, ותלתא פרסי הויא.	רבה, אמר לי ההוא סבא:											!	עה:
ושמא תאמר: יש צער לעלות?												?	עה:
ת"ל: (ישעיהו ס') מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם.												!	עה:
ש"מ: האי עיבא - תלתא פרסי מידלי.	רב פפא:											■	עה:
בקש הקדוש ברוך הוא לתת את ירושלים במדה, שנאמר: (זכריה ב') ואומר אנה אתה הולך ויאמר אלי למוד את ירושלים לראות כמה רחבה וכמה ארכה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, הרבה כרכים בראת בעולמך של אומות העולם - ולא נתת מדת ארכן ומדת רחבן, ירושלים ששמך בתוכה ומקדשך בתוכה וצדיקים בתוכה - אתה נותן בה מדה מיד: (זכריה ב') ויאמר אליו רוח דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרוב אדם ובהמה בתוכה.	רבי חנינא בר פפא:											■	עה:
עתידין הקב"ה להוסיף על ירושלם אלף טפף גינאות, אלף קפל מגדלים, אלף ליצוי בירניות, אלף ושני שילה טוטפראות, וכל אחת ואחת הויא כצפורי בשלוותה.	ריש לקיש:											■	עה:
אני ראייתו צפורי בשלוותה, והיו בה מאה ושמונים אלף שווקים של מוכרי ציקי קדירה.	תניא, א"ר יוסי:											■	עה:
(יחזקאל מ"א) והצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים פעמים												■	עה:
מאי שלש ושלשים פעמים?												^	עה:
אם ג' ירושלים הן - כל אחת ואחת יש בה שלשים מדורין למעלה, אם שלשים ירושלים הן - כל אחת ואחת יש בה שלשה מדורין למעלה.	ר לוי, אמר רב פפי משום ר' יהושע דסכני:											!	עה:
ספינה - רב אמר: כיון שמשך כל שהוא - קנה	איתמר: [רב]											■	עה:
לא קנה עד שימשוך את כולה.	שמואל:											■	עה:
לימא כתנאי:												?	עה:
כיצד במסירה? אחזה בטלפה, בשערה, באוכף שעליה, בשליף שעליה, בפרומביא שבפיה, בוזג שבצוארה - קנאה כיצד במשיכה? קורא לה והיא באה, או שהכישה במקל ורצתה לפניו, כיון שעקרה יד ורגל - קנאה	[ת"ק]											■	עה:
עד שתהלך מלא קומתה	רבי אחי, ואמרי לה ר' אחא:											■	עה:
לימא, רב דאמר כתנא קמא, ושמואל דאמר כרבי אחא												?	עה:
אנא דאמרי אפילו לרבי אחא, עד כאן לא קאמר רבי אחא - אלא בבעלי חיים, דאע"ג דעקרה יד ורגל בדוכתה קיימא, אבל ספינה, כיון דנדה בה פורתא נדה לה כולה	אמר לך רב:											!	עה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אנא דאמרי אפי' כתנא קמא, עד כאן לא קאמר תנא קמא - אלא בבעלי חיים, דכיון דמיעקרא יד ורגל - אידך למיעקר קיימא, אבל ספינה, אי משיך לה כולה - אין, אי לא - לא.	שמואל:											!	עו:
לימא כהני תנאי												⚡	עו:
ספינה נקנית במשיכה	דתניא: [ת"ק]											⚡	עו:
ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר.	ר' נתן:											⚡	עו:
אותיות מאן דכר שמייהו?												⚡	עו:
חסורי מחסרא והכי קתני: ספינה נקנית במשיכה, ואותיות במסירה	[ת"ק]											!	עו:
ספינה ואותיות נקנות במשיכה ובשטר.	רבי נתן:											!	עו:
שטר לספינה למה לי? מטלטלי היא												⚡	עו:
אלא לאו הכי קתני: ספינה נקנית במשיכה, ואותיות במסירה	[ת"ק]											⚡	עו:
ספינה במשיכה, ואותיות בשטר.	רבי נתן:											⚡	עו:
ספינה במשיכה היינו תנא קמא אלא דרב ושמואל איכא ביניהן												⚡	עו:
לא, דכולי עלמא אי כרב אי כשמואל, ובספינה - כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - באותיות, והכי קאמר ליה ר' נתן לתנא קמא: בספינה ודאי מודינא לך באותיות, אי איכא שטר - אין, אי לא - לא.												!	עו:
ובפלוגתא דהני תנאי												!	עו:
אותיות נקנות במסירה, דברי רבי	דתניא: [רבי]											⚡	עו:
בין כתב ולא מסר, בין מסר ולא כתב - לא קנה עד שיכתוב וימסור.	חכמים:											⚡	עו:
במאי אוקימתא? כרבי, ספינה נמי תיקני במסירה												⚡	עו:
ספינה נקנית במסירה, דברי רבי	דתניא: [רבי]											⚡	עו:
לא קנה עד שימשכנה או עד שישכור את מקומה	חכמים:											⚡	עו:
לא קשיא: כאן ברשות הרבים, כאן בסימטא.												!	עו:
במאי אוקימתא להא בתרייתא? ברשות הרבים												⚡	עו:
לא קנה עד שימשכנה	אימא סיפא, וחכמים אומרים:											⚡	עו:
ואי ברשות הרבים מאן אוגרי?												⚡	עו:
ותו, משיכה ברשות הרבים מי קניא?												⚡	עו:
מסירה קונה ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהם, משיכה קונה בסימטא ובחצר שהיא של שניהם, והגבהה קונה בכל מקום	והא אביי ורבא דאמרי תרויהו:											⚡	עו:
מאי עד שימשכנה נמי דקאמר, ומאי עד שישכור את מקומה דקאמר? הכי קאמר: עד שימשכנה מרה"ר לסימטא, ואם רשות בעלים היא - לא קנה עד שישכור את מקומה.												!	עו:
לימא, אביי ורבא דאמרי כרבי												⚡	עו:
אי דאמר ליה לך חזק וקני הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דאמר ליה לך משוך וקני	רב אשי:											!	עו:
קפידא	מר סבר: [חכמים]											⚡	עו:
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רבי]											⚡	עו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי מאן דמזבין ליה שטרא לחבריה, צריך למיכתב ליה: קני הוא וכל שעבודא דביה.	רב פפא:											◊	עו:
אמריתיה לשמעטא קמיה דרב כהנא, ואמרית ליה: טעמא דכתב ליה הכי, הא לא כתב ליה הכי - לא קני, וכי לצור על פי צלוחיתו הוא צריך?	רב אשי:											⚡	עו:
אין, לצור ולצור.	אמר לי: [רב כהנא]											!	עו:
הלכתא: אותיות נקנות במסירה, כרבי.	אמימר:											◻	עו.
גמרא או סברא?	רב אשי לאמימר:											^	עו.
גמרא.	א"ל: [אמימר]											!	עו.
סברא נמי הוא, דאותיות מילי נינהו, ומילי במילי לא מיקנין.	רב אשי:											◻	עו.
ולא?												⚡	עו.
שני שטרות הם: זכו בשדה לפלוני וכתבו לו את השטר - חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה, ע"מ שתכתבו לו את השטר - חוזר בין בשטר בין בשדה	והאמר רבה בר יצחק אמר רב:											⚡	עו.
שלושה שטרות הן: תרי - הא דאמרן אידך - אם קדם מוכר וכתב את השטר	רב חייא בר אבין אמר רב הונא:											⚡	עו.
כותבין שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, כיון שהחזיק זה בקרקע - נקנה שטר בכל מקום שהוא	כאותה ששינו:											⚡	עו:
נכסים שאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות - בכסף ושטר וחזקה	וזו היא ששינו:											⚡	עו:
אגב שאני, דהא מטבע דלא ניקני בחליפין ואגב ארעא ניקני												!	עו:
כי הא דרב פפא הווי ליה תריסר אלפי זוזי בי חוזאי, אקנינהו ניהליה לרב שמואל בר אחא אגב אסיפא דביתיה, כי אתא, נפק לאפיה עד תווך.												⊙ !	עו:
אבל לא מכר לא את העבדים ולא את המרצופין ולא את האנתיקי וכו'.												◻	עו:
מאי אנתיקי?												^	עו:
עיסקא דבגווה.	רב פפא:											!	עו:
מכר את הקרון - לא מכר את הפרדות, מכר את הפרדות - לא מכר את הקרון.												◻	עו:
מכר את הצמד - לא מכר את הבקר, מכר את הבקר - לא מכר את הצמד.	[חכמים]											◻	עו:
הדמים מודיעין כיצד? אמר לו: מכור לי צימדך במאתים זוז, הדבר ידוע שאין הצמד במאתים זוז	ר' יהודה:											◊	עו:
אין הדמים ראיה.	חכמים:											◊	עו:
מכר את הקרון - מכר את הפרדות.	תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:											◻	עו:
והא אנן לא מכר תנן	[רבי אבהו]											⚡	עו:
איסמיה?	אמר ליה: [רב תחליפא]											^	עו:
לא, תיתרגם מתניתך באדוקין בו.	אמר ליה: [רבי אבהו]											!	עו:
מכר את הצמד - לא מכר את הבקר וכו'.												◻	עו:
היכי דמי?												^	עו:
אילימא דקרו לצימדא צימדא, ולבקר - בקר												!	עו:
פשיטא, צימדא זבין ליה, בקר לא זבין ליה												⚡	עו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלא דקרו ליה נמי לבקר צימדא												!	עו:
כוליה זבין ליה												ז	עו:
לא צריכא, באתרא דקרו ליה לצימדא צימדא, ולבקר - בקר, ואיכא נמי דקרו לבקר צימדא												!	עו:
הדמים מודיעין	ר' יהודה סבר:											!	עו:
אין הדמים ראייה.	רבנן סברי:											!	עו:
ואי אין הדמים ראייה, ליהוי ביטול מקח												ז	עו:
וכי תימא, ביטול מקח לרבנן לית להו												!	עו.
ולא?												ז	עו.
המוכר ס"ת, בהמה ומרגלית - אין להן אונאה	והתנן, רבי יהודה:											ז	עו.
לא אמרו אלא את אלן	אמרו לו:											ז	עו.
מאי אין דמים ראייה נמי דקתני? דהוי ביטול מקח.												!	עו.
ואיבעית אימא: כי אמור רבנן אונאה וביטול מקח - בכדי שהדעת טועה, אבל בכדי שאין הדעת טועה לא, אימור מתנה יחב ליה.												!	עו.
המוכר את החמור - לא מכר כליו	[ת"ק]											!	עו.
מכר כליו	נחום המדי											!	עו.
פעמים מכורין פעמים אינן מכורין, כיצד? היה חמור לפניו וכליו עליו, ואמר לו: מכור לי חמורך זה - הרי כליו מכורין, חמורך הוא? אין כליו מכורין.	רבי יהודה:											!	עו.
מחלוקת - בשק ודיסקיא וכומני	עולא:											!	עו.
סתם חמור לרכוב קאי	דתנא קמא סבר:											!	עו.
סתם חמור למשאוי קאי	ונחום המדי סבר:											!	עו.
אבל אוכף ומרדעת, קילקלי וחבק - ד"ה מכורין.	[ד"ה]											!	עו.
חמור וכליו אני מוכר לך - ה"ז מכר את האוכף ואת המרדעת ואת הקילקלי ואת החבק, אבל לא מכר שק ודיסקיא וכומני, ובזמן שאמר לו: היא וכל מה שעליה - הרי כולן מכורין	מיתבי:											!	עו.
טעמא דא"ל חמור וכליו, הוא דקני אוכף ומרדעת, הא לא א"ל הכי - לא												!	עו.
הוא הדין דאע"ג דלא אמר ליה חמור וכליו - נמי אוכף ומרדעת מכורין, והא קמ"ל, דאע"ג דאמר ליה חמור וכליו, שק ודיסקיא וכומני לא קני.												!	עו.
מאי כומני?												!	עו.
מרכבתא דנשי.	רב פפא בר שמואל:											!	עו.
בעודן עליו מחלוקת, אבל בשאינן עליו - מודה להו נחום המדי, או דלמא בשאינן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו - מודו ליה רבנן לנחום?	איבעיא להו:											!	עו.
ובזמן שאמר לו: הוא וכל מה שעליו - הרי כולן מכורין	ת"ש:											!	עו.
אי אמרת בשלמא: בעודן עליו מחלוקת, הא מני? רבנן היא, אלא אי אמרת: בשאינן עוודן עליו מחלוקת, אבל בעודן עליו - דברי הכל מכורין, הא מני?												!	עו.
לעולם בשאינן עוודן עליו מחלוקת, ורבנן היא, ואימא: ובזמן שאמר לו הוא וכל מה שראוי להיות עליו.												!	עו.
פעמים מכורין, פעמים שאינן מכורין	תא שמע, רבי יהודה:											!	עו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לא אמאי דקאמר תנא קמא קאי רבי יהודה										?		עח.
לא, רבי יהודה מלתא אחריתי קאמר.										!		עח.
מכר את הקרון - לא מכר את הפרדות	רבינא לרב אשי, ת"ש:									?		עח:
מכר את הקרון - מכר את הפרדות	ותני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:									?		עח:
והא אנן לא מכר תנן	וא"ל: [רבי אבהו]									■		עח:
איסמיה?	וא"ל: [רב תחליפא]									^		עח:
וא"ל: לא, תתרגם מתניתך באדוקים בו	וא"ל: [רבי אבהו]									!		עח:
מכלל דמתני' בשאין אדוקים בו, ומדרישא בשאין עודן עליו, סיפא נמי בשאין עודן עליו										?		עח:
אבל לא מכר לא את העבדים ולא את האנתיקי	אדרבה, אימא רישא:									?		עח:
מאי אנתיקי?	ואמרינן:									^		עח:
עיסקא דבגוה	רב פפא:									!		עח:
ומדרישא בעודן עליו, סיפא נמי בעודן עליו										?		עח:
אלא, תנא מילי מילי קתני.										!		עח:
[סימן: זגם נסן]												עח:
ר"א ורשב"ג ור' מאיר ורבי נתן וסומכוס ונחום המדי, כולהו סבירא להו: כי מזבין איניש מידי, איהו וכל תשמישתיה מזבין.	אביי:											עח:
ר"א												עח:
המוכר את בית הבד - מכר את הקורה.	דתנן, ר"א:											עח:
רשב"ג												עח:
המוכר את העיר - מכר את הסנטר.	דתנן, רשב"ג:											עח:
ר' מאיר												עח:
מכר את הכרם - מכר תשמישי הכרם.	דתניא, ר' מאיר:											עח:
ביצית ודוגית.	רבי נתן וסומכוס:											עח:
הא דאמרן.	נחום המדי:											עח:
פעמים מכורין וכו'.	רבי יהודה:											עח:
מאי שנא חמורך זו, ומאי שנא חמורך הוא?										?		עח:
חמורך זו - ידע דחמרא דידיה הוא, והאי דקא א"ל זו, משום כליו קא"ל חמורך הוא - דלא ידע דחמרא דידיה הוא, והכי קא"ל: חמורך הוא? שתמכרנה לי.	רבא:									!		עח:
המוכר את החמור - מכר את הסית. מכר את הפרה - לא מכר את בנה.												עח:
מכר אשפה - מכר זבלה.												עח:
מכר בור - מכר מימיה.												עח:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכר כוורת - מכר דבורים.												■	עח:	
מכר שובך - מכר יונים.												■	עח:	
היכי דמי?												▲	עח:	
אי דאמר ליה היא ובנה												!	עח:	
אפילו פרה ובנה נמן												;	עח:	
אי דלא א"ל היא ובנה												!	עח:	
אפילו חמור נמי לא												;	עח:	
דאמר ליה: חמור מניקה ופרה מניקה אני מוכר לך. בשלמא פרה, איכא למימר לחלבה בעי לה, אלא חמור מאי קא"ל? ש"מ: היא ובנה קאמר ליה	רב פפא:											!	◇	עח:
ואמאי קרי ליה סיח?												▲	עח:	
שמהלך אחר סיחה נאה.												!	◇	עח:
מאי דכתיב: (במדבר כ"א) על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים ביצרם בואו חשבון - בואו ונחשב חשבוננו של עולם, הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה	רב שמואל בר נחמן א"ר יוחנן:											■	◇	עח:
חבנה ותכונן - אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא												■	◇	עח:
עיר סיחון - אם משים אדם עצמו כעיר זה שמהלך אחר סיחה נאה, מה כתיב אחריו? כי אש יצאה מחשבון וגו' - תצא אש ממחשבין ותאכל את שאינן מחשבין ולהבה מקרית סיחון - מקרית צדיקים שנקראו שיחין												■	◇	עח:
אכלה ער מואב - זה המהלך אחר יצרו כעיר זה שמהלך אחר סיחה נאה												■	◇	עח:
בעלי במות ארנון - אלו גסי הרוח												■	◇	עח:
כל אדם שיש בו גסות הרוח נופל בגיהנם	דאמר מר:											■	◇	עח:
ונירם - אמר רשע: אין רם, אבד חשבון - אבד חשבוננו של עולם												■	◇	עח:
עד דיבון - אמר הקב"ה: המתן עד שיבא דין												■	◇	עח:
ונשים עד נפח - עד שתבא אש שאינה צריכה ניפוח												■	◇	עח:
עד מידבא - עד שתדאיב נשמתן												■	◇	ע"ט
עד דעביד מאי דבעי.	ואמרי לה:											■	◇	ע"ט
כל הפורש מדברי תורה - אש אוכלתו, שנאמר: (יחזקאל ט"ו) ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם.	רב יהודה אמר רב:											■	◇	ע"ט
כל הפורש עצמו מד"ת - נופל בגיהנם, שנאמר: (משלי כ"א) אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח, ואין רפאים אלא גיהנם, שנאמר: (משלי ט') ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה.	כי אתא רב דימי א"ר יונתן:											■	◇	ע"ט
מכר אשפה - מכר זבלה וכו'.												■	◇	ע"ט
כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית, לא למזבח ולא לבדק הבית - מועלין בהן ובמה שבתוכן כיצד? הקדיש בור מלאה מים, אשפות מלאות זבל, שובך מלא יונים, שדה מלאה עשבים, אילן נשוי פירות - מועלין בהן ובמה שבתוכן אבל הקדיש בור ואחר כך נתמלא מים, אשפה ואחר כך נתמלאה זבל, שובך ואח"כ נתמלא יונים, אילן ואחר כך נשא פירות, שדה ואחר כך נתמלאה עשבים - מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן, דברי רבי יהודה	תנן התם: [רבי יהודה]											■	◇	ע"ט
הקדיש את השדה ואת האילן - מועלין בהן ובגידוליהם, מפני שהן גידולי הקדש.	רבי יוסי:											■	◇	ע"ט
נראין דברי ר' יהודה - בבור ושובך, ודברי ר' יוסי - בשדה ואילן.	תניא, אמר רבי:											■	ע"ט	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי מאי? בשלמא נראין דברי ר' יהודה בבור ושובך - מכלל דפליג אשדה ואילן, אלא נראין דברי רבי יוסי בשדה ואילן - מכלל דפליג בבור ושובך? והא רבי יוסי שדה ואילן קאמר												עט.
וכי תימא, לדבריו דרבי יהודה קאמר												עט.
אין אני רואה דבריו של ר' יהודה בשדה ואילן, מפני שהן גידולי הקדש	והתניא, רבי יוסי:											עט.
בשדה ואילן הוא דאינו רואה, הא בבור ושובך רואה												עט.
הכי קאמר: נראין דברי רבי יהודה לרבי יוסי - בבור ושובך, שאף רבי יוסי לא נחלק עליו אלא בשדה ואילן, אבל בבור ושובך מודי ליה.	[רבי]											עט.
הקדישן ריקנין ואח"כ נתמלאו - מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן	תנו רבנן: [ת"ק]											עט.
אף מועלין במה שבתוכן.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											עט.
מחלוקת - בשדה ואילן, דתנא קמא סבר לה כרבי יהודה, ורבי אלעזר ברבי שמעון סבר לה כר' יוסי, אבל בבור ושובך - דברי הכל מועלין בהן ואין מועלין במה שבתוכן.	רבה:											עט.
הקדישן מלאין - מועלין בהן ובמה שבתוכן, ורבי אלעזר ברבי שמעון מחליף	א"ל אביי, ואלא הא דתניא:											עט.
ואי בשדה ואילן, אמאי מחליף?												עט:
מחלוקת - בבור ושובך, אבל בשדה ואילן - דברי הכל מועלין בהן ובמה שבתוכן.	אלא אמר רבה:											עט:
ובבור ושובך - בריקנין במאי פליגי? ובמלאין במאי פליגי?												עט:
בריקנין פליגי בפלוגתא דרבי מאיר ורבנן,												עט:
סבר לה כרבנן	דתנא קמא:											עט:
אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	דאמרי: [רבנן]											עט:
סבר כר"מ	ור"א ברבי שמעון:											עט:
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [ר"מ]											עט:
אימור דשמעת ליה לרבי מאיר - כגון פירות דקל דעבידי דאתו, הני מי יימר דאתו?												עט:
משכחת לה: במים הבאין דרך חצרו לבור, ויונים הבאין דרך שובכו לשובך.	רבא:											עט:
ובמלאים במאי פליגי?												עט:
אמר רבא: כגון שהקדיש בור סתם, ור' אלעזר ברבי שמעון סבר לה כאבזה	רבא:											עט:
דנין דין גבוה מדין הדיוט, מה דין הדיוט - מצי אמר: בירא זביני לך, מיא לא זביני לך, אף דין גבוה - בירא אקדיש, מיא לא אקדיש	דאמר: [ר"ש]											עט:
ודין הדיוט לא?												עט:
מכר בור - מכר מימין	והתנן:											עט:
מתני' יהודאה היא	רבא:											עט:
מכר בור - לא מכר מימין	דתניא: [ת"ק]											עט:
מכר בור - מכר מימין.	ר' נתן:											עט:
הלוקח פירות שובך מחבירו - מפריה בריכה ראשונה												פ. ג.
פירות כוורת - נוטל ג' נחילים ומסרם												פ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
חלות דבש - מניח ב' חלות												■	פ.			
זיתים לקוץ - מניח שתי גרופיות.												■	פ.			
בריכה ראשונה ושניה	והתניא:											⚡	◇	פ.		
לא קשיא: הא לה, הא לאמה.	רב כהנא:											!	◇	פ.		
מאי שנא אמה דמיצטוותא אברתא ואזוגא דשבקינן לה, אידי נמי תיצטוותא אמה ואזוגא דשבקינן לה?												⚡		פ.		
אמה אברתא מיצטוותא, ברתא אמה לא מיצטוותא.												!	◇	פ.		
פירות כורת - נוטל ג' נחילין ומסרס.													■	<	פ.	
במה מסרסן?													^		פ.	
בחרדל.	רב יהודה אמר שמואל:												!	◇	פ.	
לא חרדל מסרסן, אלא מתוך שפיהן חד, חוזרות ואוכלות את דובשנן.	במערבא משמיה דר' יוסי בר חנינא:												!	◇	פ.	
נוטל שלשה נחילין בסירוס.	ר' יוחנן:												!	◇	פ.	
נוטל ג' נחילין בזה אחר זה, מכאן ואילך - נוטל אחת ומניח אחת.	במתניתא תנא:												■		פ.	
חלות דבש - מניח שתי חלות וכו'.														■	<	פ.
דבש בכורת אינו יוצא מידי מאכל לעולם.	רב כהנא:													■	◇	פ.
אלמא קסבר: לא בעי מחשבה.	[רב כהנא]													■		פ.
דבש בכורת - אינו לא אוכל ולא משקה	מיתיבי:												⚡	◇	פ.	
לא צריכא אלא לאותן שתי חלות.	אביי:												!	◇	פ.	
רבי אליעזר היא	רבא:												!	◇	פ.	
כוורת דבורים - ר"א אומר: הרי היא כקרקע, וכותבין עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טומאה במקומה, וההרודה ממנה בשבת - חייב חטאת	דתנן: [ר"א]												!	■	פ.	
אין כותבין עליה פרוזבול, ואינה כקרקע, ומקבלת טומאה במקומה, והרודה ממנה בשבת - פטור.	חכמים:												!	■	פ.	
מאי טעמא דרבי אליעזר? דכתיב: (שמואל א' י"ד) ויטבול אותה ביערת הדבש, וכי מה ענין יער אצל דבש? אלא לומר לך: מה יער - התולש ממנו בשבת חייב חטאת, אף דבש - הרודה ממנו בשבת חייב חטאת.	ר' אלעזר:												■		פ.	
דבש הזב מכורתו - אינו לא אוכל ולא משקה	מיתיבי:												⚡	◇	פ.	
בשלמא לאביי ניהא													!		פ.	
אלא לרבא קשיא													⚡	◇	פ.	
כגון שזב ע"ג כלי מאוס.	רב זביד:												!	◇	פ.	
כגון שזב על גבי קשקשין.	רב אחא בר יעקב:												!	◇	פ.	
דבש בכורתו - אינו לא אוכל ולא משקה, חישב עליו לאכילה - מטמא טומאת אוכלין, למשקין - מטמא טומאת משקין	מיתיבי:												⚡	◇	פ.	
בשלמא לאביי ניהא													!		פ.	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנורה- והזרה- לסיכום מרכזית insertion of an earlier segment- קודמת- של פסקה story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>
מקרא- key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא לרבא קשיא										ז		
תריץ הכי: חישב עליו לאכילה - אינו מטמא טומאת אוכלין, למשקין - אינו מטמא טומאת משקין.	אמר לך רבא:									!	◇	
תניא כוותיה דרב כהנא:										■		
דבש בכורתו - מטמא טומאת אוכלין שלא במחשבה.	[תניא]									■	■	
זיתים לקוץ - מניח שתי גרופיות.											■	<
הלוקח אילן מחבירו לקוץ - מגביה מן הקרקע טפח וקוצץ, בתולת השקמה - ג' טפחים, סדן השקמה - ב' טפחים, בקנים ובגנים - מן הפקק ולמעלה, בדקלים ובארוזים - חופר ומשרש, לפי שאין גזען מחליף.	תנו רבנן:										■	◇
ובתולת השקמה ג' טפחים בעינן?											ז	
אין קוצצין בתולת השקמה בשביעית, מפני שהיא עבודה	ורמינהו: [ת"ק]									◇	■	◇
כדרכו אסור, אלא מגביה ל' טפחים וקוצץ, או גומס מעם הארץ	ר' יהודה:									◇	■	◇
מעם הארץ הוא דקשי, הא אידך מעלי לה											ז	
ג' טפחים מעלי לה, מעם הארץ ודאי קשי לה, מכאן ואילך - לא מקשי קשי לה ולא עלווי מעלי לה, גבי שביעית עבדינן מידי דודאי קשי לה, גבי מקח וממכר עבדינן מידי דודאי מעלי לה.	אביי:										!	◇
בדקלים ובארוזים חופר ומשרש, לפי שאין גזען מחליף.												■
וארוז אין גזעו מחליף?											ז	
מאי דכתיב: (תהלים צ"ב) צדיק כתמר יפריח כארוז בלבנון ישגה? אם נאמר תמר למה נאמר ארוז? ואם נאמר ארוז, למה נאמר תמר? אילו נאמר ארוז ולא נאמר תמר, הייתי אומר: מה ארוז אין עושה פירות, אף צדיק אין עושה פירות, לכך נאמר תמר ואם נאמר תמר ולא נאמר ארוז, הייתי אומר: מה תמר אין גזעו מחליף, אף צדיק אין גזעו מחליף, לכך נאמר ארוז	והא דריש ר' חייא בר לולייני:										■	◇
אלא ה"ב"ע - בשאר מיני ארוזים, כדבר בר רב הונא:											!	
ל' מיני ארוזים הן, שנאמר: (ישעיהו מ"א) אתן במדבר ארוז שיטה והדס ועץ שמן אשים וגו' ארוז - ארוז, שיטה - תורניתא, הדס - אסא, עץ שמן - אפרסמא, ברוש - ברת, תדהר - שאגא, ותאשור - שורבינא.	דאמר רבה בר רב הונא, אמרי בי רב:										■	!
הני ז' הוי											ז	
הוסיפו עליהן: אלונים, אלמוגים, אלמוגים אלונים - בוטני, אלמוגים - בלוטי, אלמוגים - כסיתא.	כי אתא רב דימי:										!	◇
ערונים, ערמונים, אלמוגים ערונים - ערי, ערמונים - דולבי, אלמוגים - כסיתא.	איכא דאמרי:										!	◇
הקונה שני אילנות בתוך שדה חבירו - הרי זה לא קנה קרקע	[ת"ק]										■	◇
קנה קרקע.	רבי מאיר:										■	◇
הגדילו - לא ישפה, והעולה מן הגזע - שלו, ומן השרשים - של בעל הקרקע, ואם מתו - אין לו קרקע.											■	■
קנה שלשה - קנה קרקע הגדילו - ישפה, והעולה מן הגזע ומן השרשין - שלו, ואם מתו - יש לו קרקע.											■	■
הקונה שני אילנות בתוך של חבירו - מביא ואינו קורא	תנן התם: [ת"ק]										■	◇
מביא וקורא.	ר"מ:										■	◇
מחייב היה ר"מ אף בלוקח פירות. ממאי? מדקתני משנה יתירא, מכדי תנא ליה דיש לו קרקע, פשיטא דמביא וקורא אלא ש"מ: מחייב היה ר"מ אף בלוקח פירות מן השוק.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
והא כתיב: (דברים כ"ו) אשר תביא מארצך											ז	◇
ההוא למעוטי חוצה לארץ.											!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא כתיב: (שמות כ"ג) אדמתך									ז			פא.
למעוטי אדמת עכו"ם.									!			פא.
והכתיב: אשר נתת לי									ז			פא.
דיהבת לי זוזי וזבני בהו.									!			פא.
הקונה אילן אחד בתוך של חבריו - מביא ואינו קורא, לפי שלא קנה קרקע, דברי ר"מ	מתיב רבה: [ר"מ]								ז			פא.
תיובתא.												פא.
מאי טעמא דר"מ באילן אחד, ומ"ט דרבנן בשני אילנות?	ר"ש בן אליקים לר' אלעזר:											פא.
דבר שהראשונים לא אמרו בו טעם, תשאלני בבית המדרש כדי לביישני?	אמר לו: [ר"א]								ז			פא.
מאי קושיא? דלמא ר"מ באילן אחד ספוקי מספקא ליה, ורבנן בשני אילנות ספוקי מספקא להו.	רבה:								!			פא.
ומי מספקא ליה?									ז			פא.
לפי שלא קנה קרקע, דברי ר"מ	והא קתני: [ר"מ]								ז			פא.
אימא: שמא לא קנה קרקע.									!			פא.
ולחוש דלמא לאו ביכורים נינהו, וקא מעייל חולין לעזרה									ז			פא.
דמקדיש להו.									!			פא.
והא בעי מיכלינהו									ז			פא.
דפריק להו.									!			פא.
ודלמא לאו בכורים נינהו, וקא מפקע להו מתרומה ומעשר									ז			פא.
דמפריש להו.									!			פא.
בשלמא תרומה גדולה יהיב לה לכהן, מעשר שני נמי יהיב ליה לכהן, מעשר עני נמי יהיב ליה לכהן עני, אלא מעשר ראשון דלוי הוא למאן יהיב ליה?									ז			פא.
דיהיב ליה לכהן, כר"א בן עזריה									!			פא.
תרומה גדולה לכהן, מעשר ראשון ללוי, דברי רבי עקיבא	דתניא: [ר"ע]								!			פא.
מעשר ראשון אף לכהן.	רבי אלעזר בן עזריה:								!			פא.
ודלמא בכורים נינהו ובעו קרייה									ז			פא.
קרייה לא מעכבת.									!			פא.
ולא?									ז			פא.
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, ושאינו ראוי לבילה - בילה מעכבת בו	והאמר ר' זירא:								ז			פא.
דעביד להו כר' יוסי בר חנינא									!			פא.
בצרן ושגרון ביד שליח, ומת שליח בדרך - מביא ואינו קורא מאי טעמא? דכתיב: (דברים כ"ו) ולקחת והבאת, עד שתהא לקיחה והבאה כאחד והא ליכא.	דאמר: [ר' יוסי בר חנינא]								!			פא.
מכדי פסוקי נינהו, ליקרי:	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:								ז			פב.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
משום דמחזי כשיקרא.	א"ל: [רב אשי]											!	◇	פב.
דלמא אתי לאפקועינהו מתרומה ומעשר.	רב מרשיא בריה דרב חייא:											!	◇	פב.